MYRIA

Myriatics #1 – oktober 2015

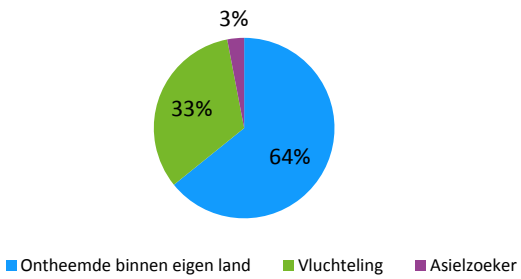
De asielcrisis van 2015 : cijfers en feiten

Europa kent sinds deze zomer een ongekende toestroom van asielzoekers. Die is op gang gebracht door een uitzonderlijk ernstige en wereldwijde humanitaire crisis. De vraag hoe we de betrokken vluchtelingen internationale bescherming en opvang bieden, beheerst sindsdien de debatten die de politieke wereld, media en burgers beroeren. Aangrijpende beelden van wanhopige migranten op gammele bootjes of de foto van de kleine Aylan kristalliseren daarbij de aandacht terwijl een meer globaal en onderbouwd beeld erbij inschiet. Intussen verstrengen nationale regeringen de opvang op het Europese grondgebied, voeren verschillende staten hun grenscontroles op en zijn veralgemeningen, desinformatie en angst schering en inslag. Daarom wijdt Myria deze eerste #Myriatics aan enkele sleutelcijfers die inzicht geven in de situatie van asielzoekers wereldwijd en welke rol België daarin speelt. Myria doet dat nauwkeurig en genuanceerd. Zo wil het bijdragen aan een migratiedebat dat steunt op betrouwbare cijfers die voor iedereen toegankelijk zijn.

Een humanitaire crisis op wereldschaal

Het UNHCR heeft het vandaag over de ergste humanitaire crisis sinds de Tweede Wereldoorlog. Het VN-agentschap schatte dat eind 2014 wereldwijd **59,5 miljoen mensen op de vlucht** waren. Dat is 8,3 miljoen of 16% meer dan een jaar eerder. Over heel de wereld leidden vervolgingen, conflicten, geweld en rechtenschendingen tot de vorming van een heuse 'natie van ontheemden'. Mocht die natie een land zijn, dan zou het qua bevolkingscijfers de 24ste plaats in de rangschikking innemen (UNHCR 2014).

Indeling vluchtelingen in de wereld, eind 2014 (UNHCR)

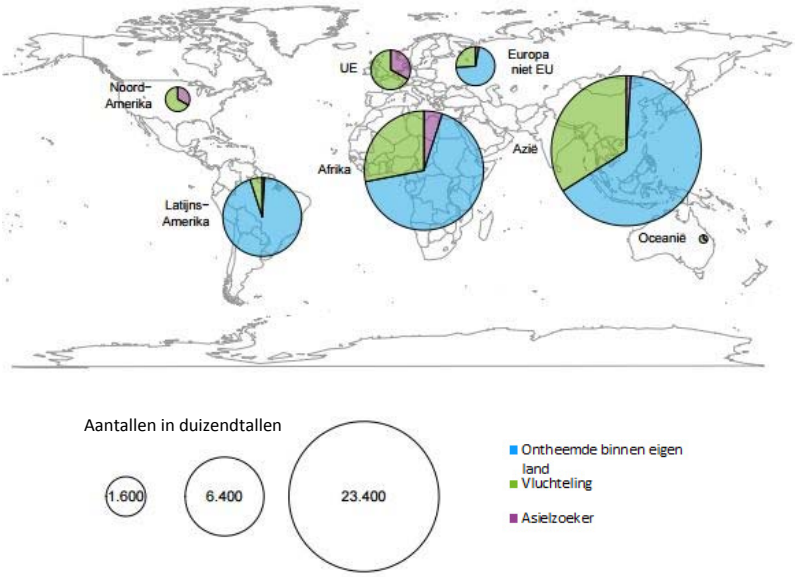
Van die 59,5 miljoen door de oorlog ontheemde personen, schat het UNHCR dat iets minder dan twee derde ontheemd is in eigen land (38 miljoen), een derde vluchteling (19,5 miljoen van wie 5,1 miljoen Palestijnse vluchtelingen die onder de bescherming van UNRWA staan) en 3% asielzoeker van wie de procedure eind 2014 nog liep (1,8 miljoen).

Vluchteling. Volgens artikel 1 van de Conventie van Genève (1951) is een vluchteling een persoon die "uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen […]". De definitie van het Hoog-Commissariaat voor de vluchtelingen van de Verenigde Naties (UNHRC) is ruimer. Het beschouwt ook personen die hun land moeten verlaten voor een conflict of geweld en die niet noodzakelijk beantwoorden aan de criteria van de Conventie van Genève, als vluchtelingen.

Subsidiaire bescherming. Een Europese richtlijn (2004) omgezet in nationaal recht voorziet een aanvullende bescherming voor bepaalde personen die niet kunnen beschouwd worden als vluchtelingen, maar wel een reëel risico lopen als ze terugkeren naar hun herkomstland als daar bijvoorbeeld de doodstraf, folterpraktijken of willekeurig geweld in een gewapend conflict dreigen.

Asielzoeker. Een asielzoeker is iemand die het vluchtelingenstatuut (of subsidiaire bescherming) wil krijgen, en van wie de aanvraag net is ingediend of nog in behandeling is.

Verdeling van de drie categorieën van mensen op de vlucht, per werelddeel, eind 2014 (UNHCR)

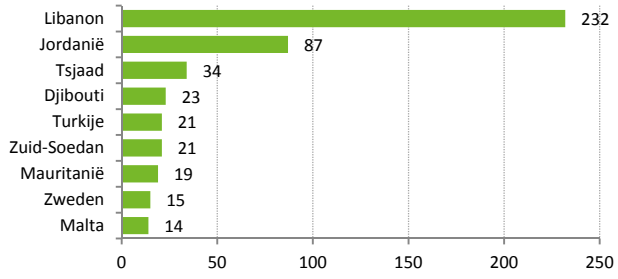
Die drie categorieën zijn niet gelijk verdeeld over de werelddelen. In **Azië**, waar de meeste mensen op de vlucht zijn (meer dan 23 miljoen), is 65% ontheemd in eigen land (vooral in Syrië en Irak) en 34% vluchteling. Die laatste houden zich in de eerste plaats op in Turkije, Pakistan, Libanon en Irak. Die vier landen vangen bijna een derde van alle vluchtelingen in de wereld op. **Afrika** telt ongeveer 15 miljoen mensen op de vlucht. Het gros (67%) is ontheemd in eigen land, in landen zoals de DR Congo en Soedan, en 28% is vluchteling. De resterende 5% is asielzoeker, voornamelijk in Zuid-Afrika. In **Latijns-Amerika** is het Colombiaanse conflict dan weer de belangrijkste verklaring voor de 6,5 miljoen mensen op de vlucht. De meesten zijn ontheemd binnen de grenzen van Colombia. In het **Europa dat niet tot EU hoort** zijn meer dan 1,5 miljoen mensen op de vlucht. Het Oekraïense conflict leidde er tot de vlucht van bijna 823.000 ontheemden in eigen land. Dat verklaart meteen ook het grote aandeel 'interne' vluchtelingen in dat deel van de wereld. De **Europese Unie (EU)** (1,6 miljoen vluchtelingen en asielzoekers), **Noord-Amerika** (600.000) en **Oceanië** (70.000) kennen geen ontheemden in eigen land. In die drie continenten is twee derde vluchteling en een derde asielzoeker. [1]

De procedure om erkend te worden als vluchteling is soms heel anders van land tot land, ook binnen de EU. In landen als Turkije en Libanon verleent het UNHCR het vluchtelingstatuut, terwijl in de meeste Westerse landen de overheid of een onafhankelijke asielinstelling - zoals in België - uitmaakt wie recht heeft op internationale bescherming. In ontwikkelingslanden waar grote bevolkingsgroepen op de been worden gebracht, wordt het vluchtelingenstatuut soms collectief toegekend. Dat kan met een procedure van voorlopige erkenning (*prima facie*), zonder individuele controle vooraf, maar door rekening te houden met de groep die op de vlucht is (procedure die de Verenigde Naties in 1967 toevoegden aan de oorspronkelijke individuele criteria van de definitie van vluchteling volgens de Conventie van Genève). Achter de vluchtelingenstatistieken van het UNHCR schuilen dus heel verschillende situaties: sommige kregen het statuut na een individuele asielprocedure (de door de nationale overheden of het UNHCR 'erkende' vluchtelingen), anderen worden zo beschouwd door het UNHCR (*persons in refugee-like situations*).

Welke rol voor de EU op het wereldtoneel?

De laatste decennia brachten een aantal conflicten hele bevolkingen op de been. Ontheemden vonden daarbij vaak niet ver van hun thuis een veilig onderkomen, in hun eigen land of in een buurland. Zo dreven de oorlogen in Afghanistan en Syrië miljoenen mensen naar de grensgebieden, in Turkije, Libanon en Jordanië voor de Syriërs en in Pakistan en Iran voor de Afghanen. Het geweld in de regio van de Grote Meren en in de twee Soedanese staten zorgde voor miljoenen ontheemden in het Afrikaanse continent.

Aantal vluchtelingen per 1.000 inwoners (UNHCR, eind 2014)

Elk jaar komen duizenden nieuwe vluchtelingen toe in de ontwikkelingslanden. **Aan het begin van de jaren 1990 ontvingen de ontwikkelingslanden bijna 70% van alle vluchtelingen in de wereld. Eind 2014 was dat al meer dan 86%**, terwijl **vluchtelingen in de EU op datzelfde moment maar 8%** uitmaakten van het totaal (iets minder dan 1,1 miljoen).

Vergelijken we het aantal vluchtelingen met het bevolkingsaantal van het opvangland, dan staat Libanon met 232 vluchtelingen per 1.000 inwoners afgescheiden bovenaan, gevolgd door Jordanië met 87 vluchtelingen per 1.000 inwoners (UNHCR-gegevens, eind 2014).

[1] *UNHCR Global Trends. Forced Displacement in 2014*: http://www.unhcr.org/556725e69.html

Met ongeveer 510 miljoen inwoners vangen de 28 EU-lidstaten gemiddeld 2,1 vluchtelingen per 1.000 inwoners op. Naargelang hun opvangland zijn niet alle vluchtelingen gelijk en bevinden ze zich in andere situaties. Vluchtelingen die erkend zijn door Europese landen en er verblijven, hebben bepaalde rechten. Die zijn bijvoorbeeld veel beperkter voor personen die het vluchtelingenstatuut toegekend werd door het UNHCR en die in een ontwikkelingsland wonen.

Vluchtelingen uit Syrië

Sinds het begin van de oorlog in 2011:
Van de 4 miljoen Syriërs die het land ontvluchtten, verblijven er 2 miljoen in Turkije, 1,2 miljoen in Libanon en ongeveer 630.000 in Jordanië. De EU ving op haar beurt 270.000 Syriërs op. Dat is maar iets meer dan 6% (UNHCR-cijfers, juli 2015) van de Syrische bevolking die op de vlucht is.

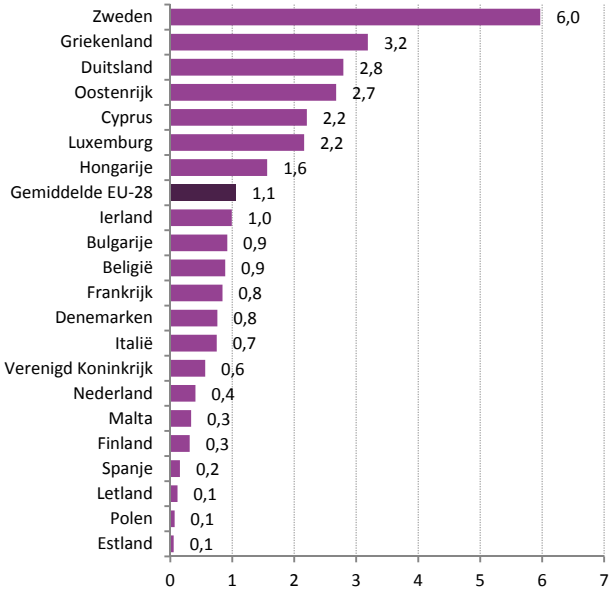
Tussen januari en juli 2015:
Ongeveer 100.000 Syriërs deden een asielaanvraag in een EU-land, van wie 2,3% in België. Op de ongeveer 510.000 eerste asielaanvragen[2] (voor alle nationaliteiten) die in de EU zijn geregistreerd tijdens de eerste zeven maanden van 2015, waren de Syriërs goed voor ongeveer 20% van alle asielzoekers die in de EU in die periode aankwamen. Voor België ligt die verhouding op 21% voor dezelfde periode (Eurostat-cijfers).

Wat is de 'last' van asielzoekers voor de EU-landen?

In de huidige Europese context is het wellicht interessanter om de cijfers van asielzoekers te onderzoeken, eerder dan die van de vluchtelingen. Want terwijl **alle landen van de EU** gezamenlijk iets minder dan 1,1 miljoen personen met vluchtelingenstatuut opvingen, bedroeg **het aantal personen van wie de asielaanvraag eind 2014 nog in behandeling was 540.5000** (UNHCR-cijfers, 2014). Ter vergelijking, in dezelfde periode kreeg Zuid-Afrika alleen al maar net iets minder asielaanvragen (464.000).

De verhouding tussen het aantal asielzoekers en de omvang van de bevolking toont goed de verschillen tussen de landen. Toch is het verhelderend om ook de 'last' van de asielzoekers in verhouding met de grootte van het land te bekijken. Zo telde Duitsland met 80 miljoen inwoners eind 2014 minder dan 3 asielzoekers op 1.000 inwoners. België heeft 11,2 miljoen inwoners en telde in diezelfde periode minder dan één asielzoeker op 1.000 inwoners. Van de Europese landen met een gelijkaardig bevolkingsaantal als België (tussen 9 en 11 miljoen) vangen sommige meer asielzoekers op, zoals Zweden (6 voor 1.000), Griekenland (3,2 voor 1.000), Hongarije (1,6 voor 1.000). Andere landen vangen dan weer veel minder asielzoekers op. Dat is zo voor Portugal of de Tsjechische Republiek (landen waarvoor het aantal asielzoekers van wie de aanvraag lopende was eind 2014 maar enkele honderden bedroeg, voor een bevolking van ongeveer 10 miljoen inwoners elk). Het Europees gemiddelde op zijn beurt lag op 1,1 asielzoekers voor 1.000 inwoners.

Aantal asielzoekers voor 1.000 inwoners (UNHCR, eind 2014)

Gezien de actualiteit van de laatste maanden zijn die cijfers al gedateerd en zullen de verhoudingen tegen eind 2015 meer dan waarschijnlijk hoger liggen. We hebben nog geen cijfers van het UNHCR voor begin 2015 maar andere bronnen (zoals Eurostat) bevestigen dat het aantal asielaanvragen dat elke maand wordt ingediend in de EU-landen de laatste maanden in verschillende landen flink de hoogte is ingejaagd. Hongarije zag het maandelijkse aantal asielzoekers bijvoorbeeld verviervoudigen tussen januari en augustus 2015. In diezelfde periode verhoogden de cijfers ook voor andere landen, dubbel zo veel voor Oostenrijk bijvoorbeeld en driedubbel zo veel voor België.

#

[2] Het aantal *eerste asielaanvragen* houdt geen rekening met de *meervoudige aanvragen*. Die betreffen personen die in het verleden al één of meer aanvragen hebben ingediend en behandeld zagen en die nu een nieuwe aanvraag doen.

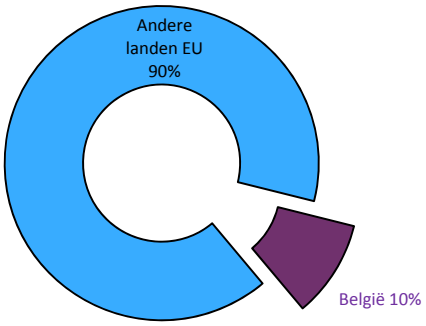
In 2015 vingen vijf landen meer dan 75% van de asielzoekers op die de EU binnenkwamen. België 3%.

De Europese statistieken van Eurostat wijzen op een forse stijging van de asielaanvragen in Europa. In 2001 piekten de asielaanvragen tot 420.000[3] in de landen van de EU-15. In het begin van de jaren 2000 kende Europa een piek in asielaanvragen, deze bereikte in 2001. **In 2014 werd een nieuw record gehaald: 626.700 asielaanvragen in de EU-28.** Tussen 2010 en 2014 steeg dat cijfer met een factor 2,4: van 260.800 asielzoekers naar 626.700. **In de eerste zeven maanden van 2015 werden 551.100 aanvragen geregistreerd**[4]. Bovendien weten we dat de toestroom van asielzoekers nog is blijven toenemen in augustus en september (Eurostat).

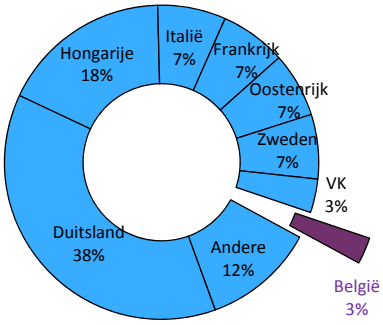
Ook in België steeg het aantal asielaanvragen fors. **Toch daalt het aandeel van de asielzoekers de laatste jaren in vergelijking met de andere Europese landen.** In 2010 had 10% van de asielzoekers die een asielprocedure hadden opgestart in een land van de EU dat gedaan in België. In 2015 (cijfers van januari tot en met juli) bedroeg dat aandeel 3%. Met hun vijven ontvangen Duitsland, Hongarije, Italië, Frankrijk en Oostenrijk meer dan 75% van alle asielzoekers in de EU op.

Asielzoekers in de EU

2010 (N = 260.800)

2015 (januari-juli; N = 626.700)

[3] De cijfers in deze paragraaf en in de twee figuren hierboven betreffen alle asielaanvragen (meervoudige aanvragen inbegrepen), want voor 2010 is deze meer algemene indicator maar beschikbaar voor een bepaald aantal landen.

[4] Bij het redigeren van deze #Myriatics waren de cijfers voor juli van twee landen nog niet beschikbaar: Spanje (1.305 aanvragen in juni) en Cyprus (150 aanvragen in juni). Toch hebben die kleine aantallen geen grote invloed op de figuren die we hier voorstellen.

Verdeling van de lasten – Hervestiging en herplaatsing

De nationale asielprocedures van België en de verschillende EU-landen onderzoeken de aanvragen van mensen die zich spontaan aanbieden om internationale bescherming te zoeken. Daarnaast, en complementair hieraan, ontvangen wereldwijd een dertigtal landen ook vluchtelingen vanuit een derde land via een mechanisme van '**hervestiging**' of *resettlement*. Sinds kort is er op EU-niveau ook sprake van intra-EU '**herplaatsing**' of '**relocatie**' van personen die nood hebben aan internationale bescherming. Al die termen vallen regelmatig in de media. Vandaar dat we ze hier even duidelijk op een rijtje zetten.

Hervestiging[5] of *resettlement* is een procedure waarbij vluchtelingen worden geselecteerd en overgebracht van een land waar zij bescherming hebben gezocht naar een derde land, dat hierin vooraf heeft ingestemd, om hen een duurzaam verblijfsrecht te geven. Hervestiging is een oplossing voor vluchtelingen die niet kunnen terugkeren naar hun land van herkomst en evenmin voldoende bescherming kunnen krijgen of geen integratieperspectieven hebben in het land van eerste opvang.

Herplaatsing of relocatie is een procedure waarbij personen die internationale bescherming zoeken in een EU-lidstaat (die in principe verantwoordelijk is voor de asielaanvrager op basis van de Dublinregels) worden geselecteerd en overgebracht naar een andere EU-lidstaat, die daarmee vooraf heeft ingestemd.

Kortom, het gaat dus over afspraken over het overbrengen van personen die internationale bescherming zoeken:

- ✓ van een derde land naar bijvoorbeeld een EU-lidstaat bij hervestiging;
- ✓ van een EU-lidstaat (bv Griekenland of Italië) naar een andere EU-lidstaat bij relocatie.

[5] Definitie overgenomen van het CGVS en Fedasil op www.hervestiging.be

Verdeling van de lasten (burden-sharing) met derde landen

Volgens projecties van het UNHCR, dat rekening houdt met de verschillende langdurige conflicten wereldwijd, zullen in 2016 meer dan 1 miljoen mensen nood hebben aan hervestiging. Dit is het hoogste aantal sinds de rapportering van de hervestigingsnoden dertig jaar geleden begon. Het aantal plaatsen beschikbaar voor hervestiging is vele malen lager.

In 2014 bood het UNHCR de dossiers van **103.890 vluchtelingen** ter overweging voor hervestiging aan – waarvan 21.145 personen uit Syrië (20%), 18.828 uit DR Congo (18%) en 15.170 uit Myanmar (15%). De drie belangrijkste landen van waaruit werd hervestigd zijn Turkije, Maleisië en Libanon. **73.008 vluchtelingen** werden in 2014 via het UNHCR hervestigd, het leeuwendeel (48.911) naar de Verenigde Staten.[6] In die context is de EU een kleine partner. In 2013 namen twaalf EU-lidstaten deel aan *resettlement*-programma's. Samen vingen ze op die manier 5.449 vluchtelingen op (100 in België).[7]

Op Europees niveau spraken de lidstaten in de zomer van 2015 af om **in de komende twee jaar 22.504 personen in de EU op te vangen**. België engageerde zich voor 1.100 plaatsen (twee keer 550).

Verdeling van de lasten binnen de EU

Naast hervestiging van vluchtelingen vanuit een derde land, is er sinds kort ook sprake van 'herplaatsing' (relocatie) van asielzoekers binnen de EU, vanuit het idee om ook binnen de EU aan *burden-sharing* te doen met lidstaten die geconfronteerd worden met hoge instroomcijfers.

In september 2015 besliste de Europese Unie om op basis van een noodsysteem **op twee jaar tijd 160.000 (40.000 + 120.000) asielzoekers te herplaatsen binnen de EU. De herplaatsingen zouden gebeuren vanuit Italië en Griekenland** naar de andere EU-lidstaten (en mogelijk nog vanuit één of meerdere andere lidstaten, nog te bekijken). Enkel asielzoekers waarvan uit een eerste screening blijkt dat ze een hoge erkenningskans hebben in de EU komen in aanmerking voor herplaatsing. Momenteel gaat het om Syriërs, Eritreeërs en Irakezen. **België engageerde zich om 5.829 personen op te vangen (1.364 + 2.448 + 2.017).**

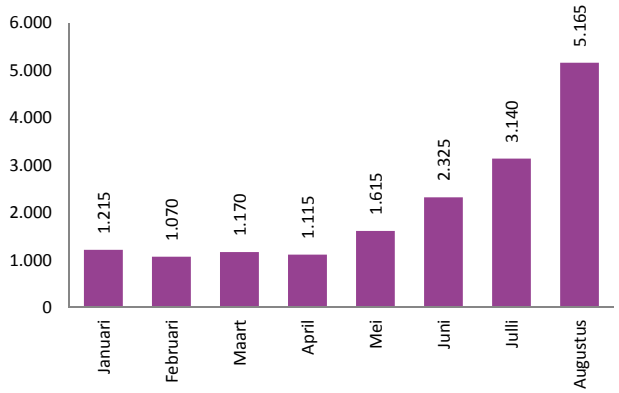
[6] http://www.unhcr.org/524c31a09.html

[7] http://www.resettlement.eu/sites/icmc.tttp.eu/files/UNHCR%20EU%20Resettlement%20Fact%20Sheet%2024.07.14.pdf

Asielzoekers in België

In België vroegen alleen al in augustus 2015 meer dan 5.000 mensen asiel. In april waren dat er iets meer dan 1.000. **In totaal deden 16.815 asielzoekers een eerste aanvraag** in België in de maanden januari tot en met augustus 2015[8]. Dit cijfer alleen al overstijgt het totaal aantal aanvragen van het jaar 2014 (14.130). Die verhoging is aanzienlijk, maar moet in perspectief worden geplaatst.

Aantal asielzoekers (1ste aanvraag), 2015 (Eurostat)

België kende de laatste twintig jaar twee pieken in de toestroom van asielzoekers. In 2000 deden 46.855 mensen een eerste asielaanvraag in België. Aan die piek zitten we nu dus nog lang niet. In 2011 piekten de cijfers een tweede keer, hoewel flink minder, met 25.585 personen die een eerste asielaanvraag deden.

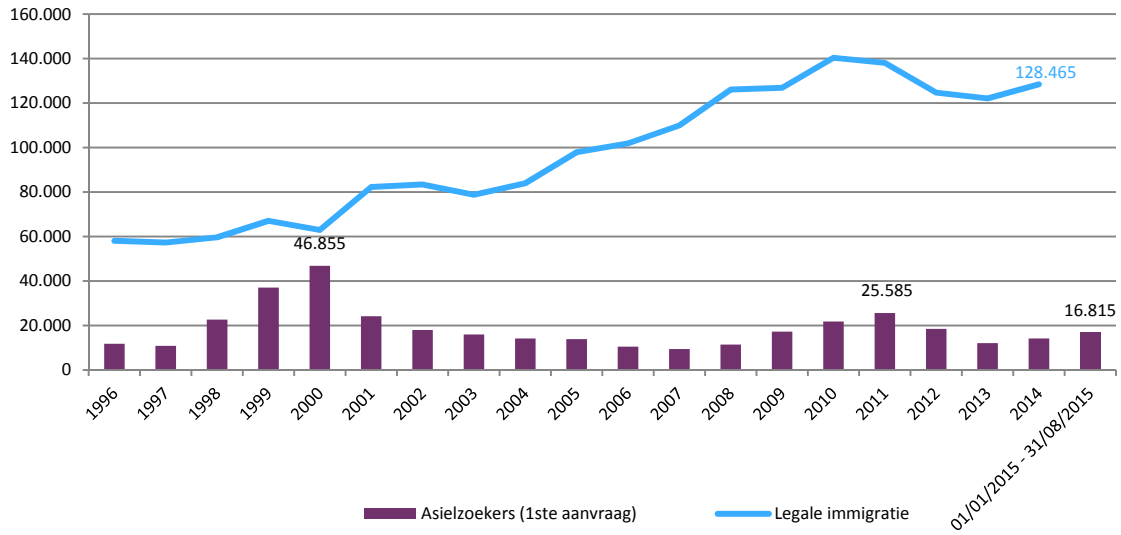
Ter herinnering: immigratie draait in België om veel meer mensen dan alleen de asielzoekers. In 2014 werden 128.465 wettige immigraties van vreemdelingen geregistreerd en 14.130 asielzoekers. Dat komt ongeveer overeen met één asielzoeker op 10 wettige immigraties.

Een andere interessante observatie is de recente stijging van het percentage **erkenningen als vluchteling (toekenningen van het vluchtelingenstatuut)**. Hoewel de erkenningsgraad varieerde tussen 15% en 25 % tijdens de jaren 2008-2013, is dit gestegen tot 37% in 2014 en gemiddeld tot **49,5% in de eerste acht maanden van 2015**. De toekenning van subsidiaire bescherming bereikte inmiddels een percentage van 10% in 2014 net zoals de periode van januari tot augustus 2015, terwijl het varieerde tussen 4% en 7% van 2008 tot 2012, het jaar 2013 kende daarentegen een hoger percentage (12%)[9].

Top 10 nationaliteiten (Eurostat)

	2014		Januari-Augustus 2015	
1	Syrië	2.635	Irak	4.345
2	**Irak**	**975**	**Syrië**	**3.630**
3	**Onbekend**	**960**	**Afghanistan**	**1.620**
4	**Afghanistan**	**805**	**Somalië**	**1.450**
5	Eritrea	790	Onbekend	510
6	Guinee	665	Guinee	400
7	D.R. Congo	610	Kosovo	375
8	Rusland	535	Rusland	320
9	Albanië	495	D.R.Congo	320
10	Oekraïne	490	Albanië	315

Azielzoekers en legale immigratie in België (Eurostat en ADSEI)

[8] De cijfers ivm het aantal personen die asiel aanvroegen, is voor september 2015 nog niet bekend. Wel weten we dat er 5.166 eerste asielaanvragen (dossiers) werden ingediend in september. Eén dossier kan meerdere personen bevatten. In augustus werden er zo 4.315 eerste asielaanvragen (dossiers) ingediend betreffende 5.165 personen.

[9] Bedenk dat het erkenningspercentage niet noodzakelijk betrekking heeft op de ingediende aanvragen in hetzelfde jaar, verscheidene dossiers worden ingeleid tijdens verschillende jaren voordat men tot een beslissing komt.

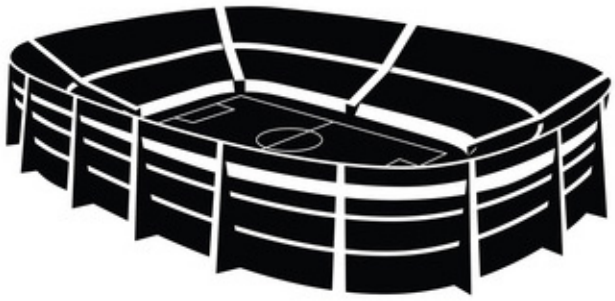
In 2014 bleken de asielaanvragers die een eerste asielaanvraag indienden, voornamelijk afkomstig te zijn uit Syrië (2.635) en Irak (975). In de eerste acht maanden van **2015** vielen vooral vier nationaliteiten op: **Irakezen** (4.345), **Syriërs** (3.630), **Afghanen** (1.620) en **Somaliërs** (1.450).

In 2015 bleek de meerderheid van de asielaanvragers die een eerste aanvraag indienden mannen te zijn (72% mannen en 28% vrouwen). Meer dan een kwart is minderjarig, meer dan de helft is tussen 18 en 34 jaar en ongeveer een vijfde is tussen 35 en 64 jaar. Slechts 1% is 65 jaar of ouder.

Wat als de bevolking van België in een voetbalstadion zou passen?

Cijfers alleen zijn niet voldoende om zich een correct beeld te vormen van een onderwerp als migratie, zeker niet in tijden van crisis wanneer de actualiteit geen dag stilstaat. Om de cijfers die in de pers en op de sociale media worden opgevoerd in perspectief te plaatsen, is het verhelderend om de werkelijkheid te vertalen naar verhoudingen. Op die manier krijg je pas goed inzicht in de orde van grootheden. België telt vandaag 11,15 miljoen inwoners. **Als de hele bevolking zou passen in een uitverkocht voetbalstadion met 10.000 zitjes**[10], dan zou dit op 1 januari 2015 het volgende plaatje opleveren:

- **115 toeschouwers zouden migranten zijn die in de loop van 2014 zouden zijn aangekomen**, 41 van hen uit landen van buiten de Europese Unie.
- **13 toeschouwers zouden asielzoekers zijn** die een eerste asielaanvraag deden in 2014.

En wat met de huidige 'asielcrisis'? Vandaag kennen we het aantal asielzoekers die in België aankwamen tussen 1 januari 2015 en 31 augustus: 16.815. In augustus was er een grote toestroom van asielzoekers (5.165). Hoewel we het exacte cijfer nog niet hebben, weten we nu al dat de toestroom in september nog groter was. Als de laatste vier maanden van het jaar gelijk lopen (laten we het op 6.000 nieuwe asielzoekers houden per maand tot in december), dan zouden we in heel 2015 iets meer dan 40.000 asielzoekers optekenen. In ons voetbalstadion zouden die asielzoekers eind dit jaar 36 van de 10.000 zitjes innemen.

[10] Zoals de Franse demograaf en migratiespecialist François Héran ons voordeed.

Bronnen:

Myria, *Migratie in cijfers en in rechten 2015*: www.myria.be/nl/publicaties/migratie-in-cijfers-en-in-rechten-2015

UNHCR, *UNHCR Global Trends. Forced Displacement in 2014*: www.unhcr.org/556725e69.html

Gegevens:

UNHCR, Eurostat, CGVS.

Meer info of cijfers rond asiel:

- www.myria.be
- www.eurostat.eu
- www.cgvs.be
- www.unhcr.org
- www.resettlement.be

Myria, het Federaal Migratiecentrum, is een onafhankelijke openbare instelling. Het analyseert migratie, verdedigt de rechten van vreemdelingen en strijdt tegen mensenhandel en mensensmokkel. Myria komt op voor een overheidsbeleid dat steunt op feitenkennis en respect voor de mensenrechten.

Myria wil de meest actuele cijfers rond migratie in België toegankelijk maken en ervoor zorgen dat iedereen ze makkelijk begrijpt en kan gebruiken. Het verwerkt en analyseert daartoe informatie die afkomstig is van verschillende gegevensbronnen. Op die manier wil Myria beleidsmakers, wetenschappers, media én burgers bewegen tot een degelijk onderbouwde visie.

Myria maakt die cijfers toegankelijk via zijn website (www.myria.be). Daarnaast maakt het uitgebreide analyses in *Migratie in cijfers en in rechten* en ook in andere publicaties. Om de drie maand verstuurt het ook **#Myriatics**, waarin het telkens focust op een ander thema.

Myria stimuleert en ondersteunt ook de academische wereld om verder wetenschappelijk onderzoek naar de migratiestromen te doen. Ook zagen meerdere studies het licht op initiatief, met de steun of de medewerking van Myria.